

divjakov in cepičev, če se pravočasno za nje oglasi. Kedor pa želi dobiti več drevesec, jih tudi dobi po primerno nizke ceni. Vsi p. n. poverjeniki in drugi društveniki se uljudno prosijo, da se oglase do novega leta 1888, koliko drevesec in kakšnih kedo želi. Posamezni udje se lahko oglašé naravnost na ravnateljstvo, ali pa po dotičnem poverjeniku, kar bo društvu radi obilo število udov še ugodneje. Na poznejša naročila se bode težko ozirati ali celo ne. V prvi odborovi seji se bodo volili tudi društvu poverjeniki; če kateri dosedanjih poverjenik želi kake spremembe, naj to blagovoljno naznani ravnateljstvu. Društveni namen pospešujejo izdatno delavni poverjeniki, kakoršnjih si društvo na vsak način pridobiti želi, ter jih bode ob svojem času objavilo po časopisih. Slavna Kranjska c. kr. kmetijska družba je po dogovoru 17. septembra t. l. privolila udom cesarjevič Rudolfovega sadjerejskega društva za Spod. Stajar pošiljati svoj jako izvrstno uredivan kmetijski list „Kmetovalec“ za polovico cene, t. j. za 1 gld. na leto. Vsak ud našega društva si torej lahko naroči „Kmetovalca“ za en sam goldinar na leto. Kedor bo list prvokrat brał, ne bo ga mu treba več priporočati. „Kmetovalec“ izhaja v Ljubljani 15. in zadnji dan v mesecu; naroča se pri c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani. Cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo za Spod. Stajar v Št. Jurju ob juž. žel. 13. novembra 1887.

V. Jarc, tajnik. Dr. Ipavie, ravnatelj.

Iz Ljutomerske okolice. Leto se nam je precej h koncu nagnilo, življenje rastlin je pojenjalo ter so nas oznanjevalci zime s svojo belo odejo že obiskali. Še nekaj tednev in sopot bomo en kerak bližje večnosti in ena pot naše zemlje okoli solnca bode končana. Tudi kmetovalec in vinogradnik sta se sicer letos boljšega pridelka nadejala in se torej ne ozirata z najboljšo zadovoljnostjo na preteklost. Ozimčica se je še precej dobro obnesla, tudi sadja smo precej obilo imeli in precej dobro spečali, jarino nam je pa toča vzela, kakor tudi gorico. Zadnjega pridelka se je pa vendar kljubu toči hvalevredno nabralo ali dobrota nam je skoraj za polovico od lanjščine zaostala. Letošnji Ljutomerčan obsega iz boljših leg 15 do 19% sladkora, slaběji 14—16% sladk. po Klosterneburški tehtnici, a cena mu je 50 do 90 gld. za 10 avstr. veder. Cena ostalim zemljiškim pridelkom je še vedno zelo nizka, tako tudi živini. V sadjereji bi nam bilo boljšega dobička pričakovati, ko bi se bila v pretečenih letih bolje v ozir jemala in gosteje drevesa zasajevala, kajti v obče najdemo sama prestara in premlada drevesa in toraj prva že niso in zadnja še niso zmožna sadja. Naj še nekaj omenim! Ako zapusti prijazni bralec lepe ljuto-

merske gorice zgoraj pri Slaviču na hribu Kamensčaku, kjer si pri dobri kapljici ljutomercana dušo močneje priveže, ter jo proti severu krene in sicer peš skozi nekdanje rimsko selo Cezanjevce bode se gotovo med potjo čez loge in travnike po tako razdžani pešpoti kopal in potil ter še bode srečen in vesel, da se ni za zmeraj skopal v onih treh potocih, čez katere bo koračil in v prijazne Noršince dospel. Pot obstoji iz razdžanega jeza in menda 10 brvi, katerih je sedaj komaj 3—4 na svojem prostoru, ostale pa so Bog si vé, kje po hosti in travnikih razplavane ter se enači ogerskim v pustinah in bosničkim. Priporoča se toraj tistim bolnikom, katerim mrzla kopel posebno ugaja, da romajo po tej poti. Kaj, ko bi se milodari za poprave nabirali? Morda bi milostna roka Babinskega veleposestnika Krumpiča v tem se usmilila. Noršinarji storijo svojo mlako plodonosno in koristno, ako v prihodnje leto na sedaj navoženi 3° o premeru velik otok posadé trte in sadno drevje. Poskus je dober.

Raznoterosti.

(Za črevlje.) Kedar človek delj časa ne obuje črevljev lahko se mu izgodi, da mu spletnijo. Temu se da pomoči, ako se vlije nekaj trpetinovca na sukneto cunjco ter se črevelj, kedar ga nočemo delj časa vzeti v rabo, z njim otere. Tudi za homote in enako pripravo se priporoča ta lahka in cena pripomoč.

(Kožu h.) Kakor je znano, po leti ni treba človeku kožuha, tembolj pa ga rabi po zimi. Ali kaj, ko se skazi tako lahko, kedar ni v rabi! Temu se da pomagati. Predno ga vzememo po zimi na-se, denimo rženih otrobov v lonec ter postavimo tega na ognjišče. Mešajmo jih v tem z roko, dokler nam ne bode preveč vročine. Za tem pa potrosimo kožuh z njimi ter ga izkrtačimo čez nekaj časa dobro in kožuh bode, kar se tiče barve, kakor nov.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

Mesta	Pšénica		Rž		Jčmen		Oves		Tursica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor 100 kg.	5	90	4	20	4	10	2	10	4	95	4	60	3	70
Ptuj . 100 kg.	5	75	4	—	4	—	2	—	5	—	4	—	4	—
Celje . . .	7	10	5	20	5	37	3	10	4	95	—	—	7	90
Gradec 100 Kg.	7	40	5	80	5	70	5	90	6	80	6	50	6	30
Ljubljana .	6	20	4	75	3	84	2	54	5	50	—	—	—	—
Celovec . .	6	10	5	10	3	70	2	50	4	20	—	—	—	—
Dunaj	7	75	6	10	6	85	6	20	6	38	—	—	—	—
Pešt } 100 Klb.	7	08	5	52	7	30	5	50	5	83	—	—	—	—

Bosna in Hercegovina v rokah našega cesarja. Kakor se sliši, bode v spomin in to v Serajevu, glavnem mestu Bosne, poleti velika dež. razstava gospodarskih reči. — Tisza in njegova madjarska stranka ni zadovoljna s tem, da pleše tudi naša skupina dežel skorej, kakor žvižga ta gospoda, ter bi še rada več. Nič manj, kakor vseh troje skupnih ministrov naj bode madjarske krvi! No tega nam še manjka, sreča da jih na Dunaju poznajo — te rusozrce.

Vunanje države. Srbski kralj, Milan, dél je pravoslavnega nadškofa, Mihaela, in še dva druga škofa v pokoj. S tem je pri koncu silno vprašanje staroverske ali pravoslavne cerkve. Na mestu nadškofa Mihaela je sedel že drug nadškof, Mihael pa je imel še zmerom močno stranko za-se. — Bolgarska vlada išče v Londonu denarja na posodo, kacic 35 milij. meni, da ji bode dovolj. To je že mogoče, toda ali jih ji kdo tudi zaupa? — Ruski car je bil v petek, dne 18. novembra, v Berlinu. Nemški cesar vzprejel ga je prisrčno, pri caru se je tudi knez Bismarck oglasil, tedaj pa je gotovo, da se je nekaj sklepalo v Berlinu. Kaj pa, to sicer ni znano, vendar pa se ugiblje, da gledé Bolgarije. — Nemški cesar je podelil ruskemu poslancu v Berlinu, grofu Šuvalovu, red črnega orla ter se govori, da postane le-ta kmalu minister vunanjih zadev v St. Peterburgu. Ako je to resnica, potem ste si Nemčija in Rusija sopot prijateljici. — Angleško ministerstvo še vedno nima dela za uboge delalce, ti pa imajo vsak dan kje kak velik zbor. Teh vlada sicer ne moti, toda ona ne stori ničesar, kar se na njih sklene. — V Parizu vre hudo zoper predsednika republike a mož, da si je visoko v letih, ne odstopi, češ, da nima nihče pravice terjati, naj odstopi, predno 7 let doteče. Predsednikov zet, Wilson, pride sicer pred sodnijo a ni verjetno, da se mu kaj izgodi, dokler ostane njegov tast na čelu republike. Ministerstvo je odstopilo in predsednik se dogovarja sedaj z možmi, ki v republikanskih krogih kaj veljajo, naj si sestavi novo ministerstvo, doslej še brez uspeha. — Španjska vlada dela na otoku Peregilu velik svetilnik, vsled tega se je raznesel glas, da si prisvojuje ta otok po krivem, a ona trdi, da ga ima že več let v svoji lasti. — Italijanski drž. zbor ima sedaj svoje redne seje. Kralj Umberto jih je odprl s prestolnim govorom, v njem pa ni govora o sv. Očetu v Rimu in je torej razvidno, da še kralj ne misli na spravo s sv. cerkvo. — V Rimu je iredentarsko društvo, to je ljudi, ki so v Avstriji doma pa so jo potegnili v Italijo; le-to pozivlje naše Lahe v Trstu in drugod, naj zahtevajo in to srčno, da se združi Trst in Primorje z ital. kraljestvom. No, tako kratka pot pa še ni iz Avstrije v Italijo, kakor si domišlja to društvo. — Kaj namerja Italija doli v

Abesiniji? Tako vprašanje je bojda postavil ital. vladi baron Uexküll, ruski poslanec v Rimu. Kaj je odgovor, tega še ne znamo a vidi se, da Rusija ne misli Italiji pustiti prostih rok v Abesiniji. — Južne države v Ameriki imajo premalo stroškov, sicer ne vemo, čemu da jim bode toliko vojaštva, kakor si ga napravlja Brazilija in nje sosedinja, argentinska republika. Mi bi se radi rešili, one pa si še nalagajo novih, več ali manj nepotrebnih stroškov. — Znani nemški rogovilež, Most, piha v New-Yorku zopet kašo, prijeli so ga, ker je ščul delalce zoper sedanjo vlado. Kopriva v starem, kopriva tudi v novem svetu.

Za poduk in kratek čas.

Štirinajst dni širom sveta.

(Dalje.)

Ko se Dunaja naveličava, podava se v soboto po obedu na kolodvor, da jo pobriševa više na sever. Voz je bil natlačen samih dolgočasnih ljudi. Nekateri so bili menda preimenitni, da bi z nama govorili, nekaterim pa menda tudi ni prava beseda prišla na jezik, da bi jim ga oživila. Meni nasproti je sedel nek bogat stric in njegova bratrična, mlada, zala in vesela deklica. Stric jej je celi pot polagal in vedno je morala jesti, bodisi meso ali kruh, ali potice, ali sladčice in dasiravno je že komaj dihala, prašal jo je stric še zmiraj, ali je še lačna. Blagor deklici, ako je tudi njena duša tako bogato oskrbljena. Kraj mene ste sedeli dve zakonski polovici. On je temno gledal in lice njegovo je bilo resno, kakor sploh človeka, katerega tere sto skrbi. Ko je pa njegova žena ob južinah začela nekaj odmotavati in je pečeno kokoš odmotala, začele so njegove oči bolj svetiti, in dokler je ona kuretino rezala, vadil se je on že po malem požirati. Govorila nista ničesar, a jedla sta jako vzajemno.

Dolenjo Avstrijsko unkraj Dunaja je jako pust kraj, dolgočasna ravnina; tu in tam je kaka luža ali mlaka, okoli katere goske svoje perilo sušijo, s kljunom čedijo in potem z glavo likajo. Marsikateri gosak je radovedno vzdignil glavo ter se zadril nad nami: „Kam le?“ „V zlato Prago“ — mu je odgovoril moj gospod tovariš. Gosak je potem pretegnil svoj vrat, je porinil svoj kljun med goske in jim naznanil, da se peljamo v Prago. Za to novico so mu goske, kakor se spodobi, enoglasno zahvalo zaregetale.

Sred večerke smo že bili na Moravski meji in tedaj na slovanskem svetu. Unkraj Preglave me je veselilo, da je šel za plugom pravcati bregušar, kakor na Murškem polju, samo da so njegove breguše za pedenj daljše, kakor naše.

Na Moravskem je napeti svet, dasiravno